

See discussions, stats, and author profiles for this publication at: <https://www.researchgate.net/publication/330752845>

له بیست و پینجه مین ساله ی کۆچکردنیدا گۆشه یه کی تازه له ئەزموونی شاعیری هیمن

Conference Paper · January 2010

CITATIONS

0

READS

57

1 author:

Osman Hamad Dashti

Koya University

34 PUBLICATIONS 0 CITATIONS

SEE PROFILE

لە بیست و پینجەمین ساڵی گۆچردنییدا

گۆشەپەکی تازە لە ئەزمونی

شاعیری هیمن

د. عوسمان دەشتی

گۆفاری مەهاباد

چوار پینج ساڵیک بەر لە ئیستا، برامان (عەلی ئیسماعیل زاده) لە ژمارە (٤٨) ی گۆفاری (مەهاباد) ی، رەشەمە ی ساڵی ١٣٨٣ دا، ئەلقەپەکی تازە ی لە ژیان و بەسەرھاتی مامۆستا هیمن بۆ بەسەر کردینەو، کە وەکو خۆی دەلی زیاتر پەپووەندی بە ژیان ی (شەخسی و عاتیفی) شاعیرەو هەبوو. ئەو برادەرە بۆی سەلماندین و پینج سەلماندین، کە (هەواری خالی) نابۆ وەکو چیرۆک یا حیکایەتیکی فەنتازی ی زاده ی سۆز و خەیاڵی شاعیر چاوی لی بکریت، بەلکو دەبی وەکو بەشیکی دابراو و (هەلقرتا) لە چیرۆکی ژیان و بەسەرھاتی هیمن (لەکوپووە بۆ کو) سەیر بکریت و حیسابی بۆ بکریت. تا ئێرە بۆچوونەکانی کاک عەلی جیگای پەسەندی و دەستخۆشی و، رەنگە قوبوولی خویندەواران و شەیدایانی مامۆستا هیمنیش بن، من تەنھا وەکو دەلین، تەخەفوزیکی بچووکم لەسەر مەسەلەپەکی هەپە ئەویش ئەو پەپووەستە لابەلایەپە کە لە نیوان (هەمین) ی گراوی و یەگەمین خۆشەویستی شاعیر و کەسایەتی چیرۆکی (هەواری خالی) دا، لە بەرامبەر (هیمن) ی نازناوی خەبات و تیکۆشان و رەمزی ئەندامی ی لە کۆمەلە ی (ژ. ک) و، کە لە پاشاندا بوو بە تەخەلووس و نازناوی خۆدی شاعیریش، سازی کردوو. زۆری لەسەر نارۆم و بادەدەمەو سەر مەبەستیکی دیکە. ناوبراو لە وتارەکیدە پەنجە ی لەبۆ دوو لایەن راکیشاوە کە لە بیرەوهریپەکانی هیمندا وەکو کەلین و بۆشایی هەستی پی دەکریت: یەگەمیان ئەو ی پەپووەندی دەگەل وردەکاریپەکانی وەزعی سیاسی و کۆمەلەپەتی ئەو سەردەمە ی کۆمارەو هەبوو، بەتایبەتیش (رۆوداوەکانی ناووە ی کۆمار)، کە زیاتر بۆ توپژەران و میژوو نووسانی ئەمڕۆکەمان بەگەلک دەبوون لە شیکردنەو و دۆزینەو ی سەرداوەکانی ئەو ئالۆزی و کیشە و بیشانە ی کە خۆدی کۆمار پیو ی دەینالاند و لە ئاکام دا کاریگەری بەسەر ئایندە و داھاتووشیدا هەبوون.

دووھەمین ناتەواوی ئەم ژیننامەپە ئەو لایەنەپە کە پەپووەست بوو بە ژیان ی شەخسی و عاتیفی شاعیرەو، دیارە هەر ئەو شەھانەدەری برای نووسەر بوو تا ئەو ی کە (هەواری خالی) وەکو بەشیکی ئەو بیرەوهریپانە بژمیری و بۆشاییەکی کە لەم رۆووە هەپە پی پر بکاتەو، لەمەشدا دیارە مەبەستی پیکاوە.

دیارە شاعیر و نووسەر و بیرمەند و زانایانی هەر میللەتیکی چەندە ی مولکی خالیسی خۆیان بن بەو ئەندازەپەش مولکی نەتەو و نیشتیمان و کۆمەلگاکانیشیان، ئەوانە هەمیشە لە فەرھەنگی میللەتاندا وەکو (سامانیکی نەتەو و نیشتیمانی) چاویان لیگراوە و قەدریان لی گراوە، هەر ئەو شەھە وامان لی دەکا زۆر کەرەت بە سەنگ و تەرازوو و بەرپرسیاریپەتیپەکی زیاترەو لەئاست رۆوداوەکاندا لەوان بروانین، ئەنجا کە بیت و بەقەدەر موویەکی لە رینگای راست و نمونەپە لایان دا، یا پیپەکیان خوار دانا، ئەوا لەسەریان زۆر بکەویت و بکەونە بەر لۆمە و سەرزەنشت و تانە و تەشەری میژوووەو. بەلام

با بەدیوہکەى دیکەشدا بروانین و ھەئوہستەيەك بەکەین، راستە ئەوانە مرۆف گەلێکن شاعیر، نووسەر، زانا و دانا و بیرمەند گەوا کۆمەل شانا زیان پێوہ دەکات و بەچاوی رێز و نەوازشەوہ لێیان دەروانی و بە دنیا و بە نەوہکانیان دەناسێنێ، بەلام ھەرگیز ناشی و نابێ ئەو راستییەش لەبەر بکریت، کە ئەوان بەر لەوہى ھەر شتیك بن مرۆفن، وەکو ھەر بابایەك کە ھەموو یاساکانی کۆمەلگای (وہکو تاکیک) بەسەردا تەتبیق دەبیت، ئەنجا مرۆفەکانی کۆمەلگا بێ ھەلە و پەلە و کەم و کورتیش نابن، لێردا گرینگ ئەوہیە شتەکان لە چوارچێوہى میژوووی و ئاسایى خۆیاندا بخرینە روو، وە بە سەنگو تەرازووی زانستی و کۆمەلایەتى لیک بدرینەوہ.

لایەنیکی دیکەى کەلین و بۆشایى لە بیرەوہرییەکانى مامۆستا ھێمن کە من ھەستم پیکردووە، لایەنى ژيانى شاعیرى و ئەدەبى و فەرھەنگى و پرووناکیرى ھێمنە، کە ئەمەیان بۆ میژوووی ئەدەب و لیکۆلەرانی بواری ئەدەبى و پرووناکیرى بە شیوہیەکی گشتى، بایەخیکی زۆرى ھەیە شانەشانی بواریەکانى سیاسى و کۆمەلایەتى و شەخسى و عاتیفی کە لەو وتارەدا ئیشارەتى بۆ کراوہ. ھێمن لە بیرەوہرییەکانیدا لە زۆر جیگا و لە رەوتى گێرانەوہى ژیننامەکەیدا لای لەو مەسەلانە کردۆتەوہ و بە ئەندازەيەك رۆشنایى خستوونەتە سەرى، بەلام خۆى گوتەنى ھەموو شتیکی نەگوتووە و (بەرەى لەسەر ھەتیوان ھەئەداوہتەوہ). ئەوانەش کە ئەو نەگوتوون دەردى کاک عەلى گوتەنى، ئەمرۆ بۆ ئیمە مانان بایەخیکی زۆریان ھەیە.

ئەزموونى شاعیرى ھێمن:

لە ھاوینی سالى (١٩٧٧) دا، (یەکیتى نووسەرانی کورد - لقی سلیمانى) لەشارى سلیمانیدا کۆریکی ئەدەبیان بۆ ھێمن پیکھیناوە (وہکو رێزلینانیک بۆ ئەو شاعیرە کوردە ئاوارە و دەربەدەرە، کە لەو رۆژگارەردا وەکو سیمبولیکی خەباتى رزگارى و ئازادىخوازى ھەموو کورد، لە کوردستانى عێراقیش چاوى لیدەکرا). لەویدا باس لە کاروانى ژيانى ئەدەبى و شاعیریتى خۆى دەکات، ھەنگاوى شاش و درشت ھەلداوى و تەنیا لەسەر ویستگە گرنگەکانى رەوتى پێشکەوتنى ژيانى ئەدەبى و شاعیرى خۆى ھەئوہستە دەکات تا ئەوہى دەگاتە بلاوکردنەوہى یەکەمین شیعەر و بەرھەمى لە یەکیک لە گۆفارە ناسراوہکانى ئەو سەردەمە. بۆیە دەشى ئەو بەشە لە نووسراوہکانى مامۆستا ھێمن، مەبەستم ئەو بابەتەيە کە لەم کۆرەدا پێشکەشى کردووە و لەپاشاندا بە ناوینشانى (ئەزموونى شاعیریم) بلاو کراوہتەوہ^(١)، وەکو بەشیکی دیکە لە ژیننامە و بیرەوہرییەکانى شاعیر بزمیردريت و کەلین و بۆشاییکی دیکەى لە (لە کوپوہ بۆ کوئ) پى پر بکریتەوہ. نەخاسمە ئەوہیان کە تايبەتە بە ئەزموونى فیکرى و فەرھەنگى و ئەدەبى شاعیرەوہ. لێردا بەر لەوہى ئەم مەسەلەيەش بەجى بەئێم و بچمە سەر ئەسلى مەتلەب، دوو سەرنجم ھەن و دەمەوى ویستیکیان لە ئاستدا بەکەم:

١- لەویدا مامۆستا ھێمن سەبارەت بە بلاوہوونەوہى یەکەمین پارچە شیعەر و بەرھەمى، مەسەلەکانى لى ئالۆزکاوہ و تیکەل و پیکەل بوون، بۆ نمونە دەلى: (یەکەم شیعەر لە گۆفارى گەلاوێژدا بە ناویکی موستەعاروہ بلاو کردووە، شیعریکی سیاسى ریک و پیک و رەوانە..... کەچى ئیستا خۆم لى بى ساحیب کردووە و نامەوى کەس بزانی ئەو شیعەرە ھى منە)^(٢). بۆ ئەو مەسەلەيە دەتوانین بلین تا گۆفارى (نیشتمان) یەکەمین ژمارەى لە (پووشپەرى ١٣٢٢، تەمووزى ١٩٤٣)

دەرچووه، (گەلاوێژ) سێ ساڵ و نیویک تەمەنی کردوو و نزیکی (٤٠) ژمارەى لى بلاووتەوه، ھەر بۆ ئەو مەبەستە و بۆ دۆزینەوهى یەگەم شیعەرى بلاووکراوهى ھێمن، لەکاتى خۆیدا و ھەم ئیستاش (٥٠) ژمارەى یەگەمى ئەم گۆفاردەم پشکنیو و شیعەریگم بەو وەسف و تارىفەى ھێمن باسى دەکات وەبەرچاوان نەگەوتوو! ھیواداریشم گەوا من بەھەلەدا چوویم، بەلام باشە ھێمن بۆ ناوئیشانى شیعەرەگە، یا ژمارەى گۆفاردەگە، یا چەند دیریکى لەو شیعەرە بۆ ئاشکرا نەکردووین و خراپتریش لەمە، خۆیشى لى بى بەرى کردوو؟. ئەنجا ھەر لەویدا دەلى: "دووھم شیعەرم لە ژمارەى (٢)ى نیشتماندا نزیکی (٣٣) ساڵ پيش چاپکراوه و لە لاپەرە (٥٥)ى (تاریک و ڕوون)دا دووبارە چاپ کراوتەوه". دەبى دان بەویدا بنییم گە مامۆستا دووچارى ئیشتیباھاتوو و ڕەنگە پاساویش ئەو بەیت گەوا ژمارەکانى گۆفاردى نیشتمانى لەبەر دەستدا نەبوو.

سەبارەت بە یەگەمین شیعەر و بەرھەمى بلاووکراوهى ھێمن بە پروای من راستییەگەى ھەر ئەویدە، گە ئەوئەلین بەرھەمى بلاووکراوهى شاعیر، دوو پارچە شیعەر و تارىکە لە ژمارە (٢)ى گۆفاردى نیشتماندا بلاو بوونەتەوه^(٣). ئەنجا ئەم دوو پارچە ھۆنراویدە ھیچ کامیکیان لە (تاریک و ڕوون)دا چاپ نەکراونەتەوه. ئەویش گە دەلى لە لاپەرە (٥٢)ى (تاریک و ڕوون)دا چاپ کراوتەوه، ئەو پارچە شیعەریكى دیکەى گە لە ژمارە (٣ - ٤)ى ھەمان گۆفارددا بلاو بۆتەوه، ئەمەش بەگوێرەى ڕیزبەندى پارچە شیعەرى چوارەمى، چونكى ھەر لەو ژمارەى پارچەى (آخافتنى خوشک و برايان) ھەيە گە دواتر لە لاپەرە (٥٠)ى (تاریک و ڕوون)دا دووبارە و لەژیر ناوئیشانى (وتووێژى کچ و کوپ)دا بلاو بۆتەوه^(٤).

بۆ سەرئىخۆینەرانیش نازناوى شاعیر لەسەرەوهى ئەو دوو پارچە ھۆنراوهى دواى لە گۆفاردەگەدا بەم شێویدە تۆمار کراوه (آ.ل. ل ب: م. ش. ھێمن)، گە دیارە ئەم ڕەمز و ڕازەش نازناو و ناوئیشانى ریکخراویدى ھێمنە لە گۆمەلەدا و ژمارەگەشى (٥٥) دەمین بوو، پىویستى بە ھەلکردن ھەيە گە من سەرم لى دەرناجى!!

٢- ئەویدە گە من ئەم ھەموو تۆلو تەفسیلاتەم لە پیناویدا داوه و ئەم چەند لاپەرەىم ڕەش کردۆتەوه و سەرى دۆستان و خۆیندەوارنم پى ئیشاندوو ئەو نەبوو گە باسەم لىوہ کردوون بەلا ئەسلى مەبەستەم وەلامدانەوهى ئەم پرسیارەيە؛ گە ناخۆ شاعیرى ئیمە بەر لەویدە وەکو (ھێمن) بناسریت و لە گۆفاردەگەى گۆمەلەدا شیعەر بەرھەم بلاو بکاتەوه، پيشتر چ نازناوى شیعەرى دیکەى ھەبوو؟ ئەنجا ئەو وەکو خۆیشى رایدەگەيەنى بەر لەو ڕۆژگارە تیکۆشان و محاوولاتى شیعەر دانانى ھەبوو، بەلام مخابن ئەو شتىكى ئەوتوى وەپيش چاوان نەخستووین، ھەتا ئەورۆکە ئیمە مانان لە میژووى رەوتى پینگەيشتن و پەرسەندنى شاعیریتى ئەودا، شتىکمان زانبا و باشتر حالباين؟

قۇناغى بەرايى شاعیریتى ھێمن:

لە لاپەرە (١٥)ى (تاریک و ڕوون)دا شاعیر سەربردەى ئەو دەفتەرە سوورەمان بۆ دەگپرتەوه گەوا شیعەرەکانى ئەو سەردەمەى تیادا تۆمارکردبوون، چۆن دەگەویتە دەستى باوکى و چارەنووسیان بەکوى دەگات، ئەنجا دەلى: (دەستى خۆش بىت، چونکە بیگومان ئیستا مابان بۆخۆم دەمسووتاندىن، راستە

هممو مهوزوون بوون و قافیه‌یان هه‌بوو، به‌لام لاسایی کرنه‌وهی ته‌واو بوون و هه‌ستی شاعیرانه‌ی خۆمیان که‌م تێدابوو، پاشانیش زۆری وام فری داون) دیاره ئیمه هیوایه‌که‌مان به‌وه نییه رۆژێک له رۆژان له شیعیر و هۆنراوه‌کانی ده‌فته سووری گۆرپین شتی‌که‌مان چنگ که‌وێته‌وه!، به‌لام له‌وانه‌ی تر چی که‌ ده‌لی: فریم داون؟ به‌لی ئه‌م ئه‌گهره هه‌یه و جارێ تا ماوه‌یێکی دیکه‌ش هه‌ر ده‌میێن، ئه‌مه‌ش که‌ لێ‌رده‌ا باسی ده‌که‌ین، به‌کیکه‌ له‌و مه‌سه‌لانه‌.

یه‌کیک له‌و ده‌فته‌ره گۆن و ده‌ستخه‌تانه‌ی خوالیخۆشبوو (سه‌ید عوبه‌یدوللای ئه‌یوبیان)، له‌ ساغکرده‌وه و راسکرده‌وه‌ی غه‌زله‌ و فه‌سیده کوردبیه‌کانی (دیوانی وه‌فایی) دا پشتی پێ به‌ستوو، که‌شکۆلیکه‌ له‌مه‌ر (سه‌ید موحه‌مه‌دی ئه‌یوبیان مه‌رکه‌زی) برا گه‌وره‌یه‌وه، ئه‌م که‌شکۆله‌ وه‌کو سه‌ید عوبه‌یدوللای روونی کردۆته‌وه له‌نیوان سالانی ۱۳۱۱ تا ۱۳۱۴ نووسراوته‌وه، لێ‌رده‌ا مه‌به‌ستی شیعیر و به‌ره‌مه‌کانی وه‌فاییه، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ی دیوانه‌که‌ی وه‌فایی ته‌واو ده‌بیته، ده‌فته‌ره‌که‌ له‌ نیوه‌ی زیاتری ماوته‌وه، بۆیه‌ خاوه‌نه‌که‌ی له‌کات و شوینی جیا‌جیادا شیعیر و به‌ره‌مه‌ی شاعیرانی دیکه‌ی تیادا نووسیوه‌ته‌وه، له‌وینه‌ی مه‌لا ماری کۆکه‌یی، پیره‌می‌رد، ئه‌حمه‌د موختار به‌گی وه‌سمان پاشای (جاف)، خاله‌مین، شیخ عه‌بدوڵله‌رحمانی خالیسی تاله‌بانی، شیخ بابا سه‌عید.... هه‌ر ئه‌وه‌شه‌ وای له‌ ئیمه کردوو گۆنه‌ ده‌فته‌ره‌که‌ به‌ که‌شکۆل ناوزه‌د بکه‌ین، ئه‌نجا هه‌ر له‌ ریزی شیعیر و به‌ره‌مه‌ی ئه‌مانه، چوار پارچه‌ی شاعیریکی دیکه‌ به‌دی ده‌کریت، که‌ ئه‌گه‌ر چیش به‌سه‌ر یه‌که‌وه‌ نین و ژماره‌ به‌ندی ده‌فته‌ره‌که‌ش له‌و ئاستانه‌دا به‌هۆی لی هه‌لپه‌چرپینی چه‌ند په‌ره‌یه‌کی دروست و ته‌واو نین، به‌لام وه‌کو دیاریکردنیکی خاوه‌نه‌که‌ی له‌سه‌رووی لاپه‌ره‌کان و له‌ ئاست هه‌ر یه‌کێ بۆ ناسیاری نووسه‌ر و شاعیره‌که‌ی نووسراوه (اثر طبع م. ش. واله). ئه‌نجا نازناوی شاعیریش وه‌کو (ته‌خه‌لوس) له‌دوا دیریان دا هاتوو، لێ‌ره‌ تیکسته‌کان یه‌ک له‌دوا‌ی یه‌کدا ده‌خه‌ینه‌روو:

(۱) - تیکستی یه‌که‌م: پارچه‌ غه‌زه‌لیکی (۵) به‌یتی ئامال کلاسیکه، له‌سه‌رووی لاپه‌ره‌که‌ی و به‌خه‌تیکی زۆر کال نووسراوه (اثر طبع م ش واله)، ئه‌م زانیارییه‌ له‌وه‌ ده‌چیت دواتر نووسراپیته، چونکی مه‌ره‌که‌ب و پینووسه‌که‌ی له‌گه‌ل هی تیکسته‌که‌دا جیاوازه، ئه‌مه‌ش ده‌قی غه‌زه‌له‌که‌یه به‌ رینووسی نوی:

زولفه‌ینی له‌سه‌ر گۆنه‌ که‌ داناوه له‌دوولا

وه‌ک به‌ختی من و قامه‌تی من تیره‌ک و دوولا

بۆ جه‌وابی ره‌قیب داویته‌ سه‌ر ئه‌لفی **قه‌د مه‌د**

بۆ جه‌وابی منی خه‌سته‌ ده‌کا زولفی وه‌کو لا

میم **نوسخه‌ی ناوی** ده‌بی خالی له‌بی یارم

هینده‌ بمژم مه‌حوی که‌م ئه‌و نوقته‌یی بیجا

حه‌ددی چیه‌ وه‌ک چاوی ره‌شی پر له‌ موژه‌ی بی

به‌م چاوی سپی بی موژه‌وه‌ نه‌رگسی شه‌هلا

مه‌جنوون وه‌کو من شیته‌ نه‌بووه‌ چونکه‌ ده‌زانم

وه‌ک یاری ئه‌من جوان نه‌بووه‌ بی شکه‌ له‌یلا

هه م دینن و هه م مهسه لهك هه م كیشن و هه م عهسر

وهك كوردی و نالی بیهازا (واله) و شهیدا

لهژیروهی لاپه په كهدا نووسراوه: (موره خه ۲۰/۵/۲۱ م ش واله) دیاره مه بهست ۱۳۲۰ ی هه تاوییه.

(۲) پارچهی دووم تیكستیکی (۸) دیرییه و به دهست و خه تیکی جیاواز و به جهوهه ری رهش، له سهروهی وهكو ناو نیشان نووسراوه:

(به ند و باوی تازهی كوردی)، ئه مهش دهقه كه به تی:

ئه ی جهوانانی وهتن مژده به ئیوه شاد بن

وهختی وهی هاتوو كه كوردان سه ربه خو و نازاد بن

ئه و چله خدمت به مولك و میلله تی خو تان بكن

عه بیه ئیوه غولامی دژمنی گهواد بن

سه بییدی مولگی بوون زهمانی، من ئومیدم پیو هه یه

فه لهك نیچیر بی له وهی پاش ئیوه سه بیاد بن

قهومی و كورد بن و شاهی چوار ئیقلم بن و شاد

غیرهت و بی كوردان تا جینشینی ماد بن

بابو باپیرتان هه یان بوو عدل و ویجدان و كه مال

بو یه ئومیدم هه یه دارای عدل و داد بن

جانی خو و قوربانی خاکی مولگی كوردستان بكن

كوپگه لی كوردان هه موو نازاد و مهرد و پاد بن

شاخ و بهرد و مولگی كوردان روو حی شیرینه توخوا

تیشه بیکی لی مه دهن گهر فیلمه سه ل فه رهاد بن

واله بو ئیوه دهكا دوعا هه تا دونیا هه بی

یاره بی هه روا به كه یف و بی عه م و دلشاد بن

(۳) ئه مه بیان هونراوه به کی دریتی (۶۰) دیری داستان ئامیزی جووت قافییه (مه سنه وی) یه، له ژیر سه رناوی (منظومه تاریخی بومباران)، چیرۆکی رۆزی بومباران کردنی سابلان له لایه ن رووسه گانه وه دهگیرپته وه. ئه م مه نزوومه یه له سه ر خواستی كه سیك نووسراوه كه له لاپه ره ی پیشووتری دهست نووسه كه به پارچه شیعیك داوا له (واله) دهكات كه ئه م رووداوه و ماده تاریخه كه ی له هونراوه به ك جیگیر بكات.

به داخه وه ئه و پارچه شیعرنامه یه كه بو (واله) نووسراوه نه ناو نیشانی هه یه و نه ناو و نازناوی شاعیر كه شی به سه ره وه یه، من وای بو دهچم هه ر هی (سه یید موحه مه دی ئه یوبیانی مه ركه زی) خاوه نی كه شكۆله كه بییت، لی ره دا ته نیا به ندی یه كه می نامه كه ده هی نه مه وه:

برای خوشه ویست ئاغایی واله
چهند شیعیکی خوم به هه دیه نارد
كاغه زم نووسی به ئیسی ئه للا
ته سحیحی بكه به بی كه م و كاست

لەپاش تەواو بوون بە حەرفی ئەبجەد

تاریخی دانئ بومبارانی **تەرك**

دواى ئەووە لە (١١) دێردا چیرۆكى بۆمبارانەكە باس كراوە، دیاره مەبەستى شاعیر ئەووەبوو كە (واله) ئەم پارچەپەى بۆ رێك و راست بكاتەووە كە سەبارەت بەو رووداوە نووسىوێه. بەلام لە برى ئەووە (واله) هەستاوە خۆى مێزوو نامەپەكى شیعری بۆ ئەو رووداوە هۆنیووەتەووە بەم شیوێه:

مەنزومەى تەئریخی بومباران

هەموو گۆی راکرن بۆ داستانم	رەفیقانى عەزیز و میهرەبانم
وەكو چیرۆكەكەى فەرهاد و شیرین	لەبۆ ئیووە دەكەم نەقلێكى شیرین
ئەمەن رۆییم لە بۆ یەك بوستانی	سبەینێكى لەخەو هەستام بەیانى
میسالى باغى فیردەوسى خودا بوو	چ بیستانێكى خۆش و با سەفا بوو
لەسەر گۆل كەوتبوو ئاونگ و ژالە	سەراسەر پڕ گۆل و رەیحان و لالە
غریووە و غولغول و ئاوازی بولبول	دەهاتە گۆیم لەسەر شاخە و چلی گۆل
لەسەر سەرۆوى رەوان دايم بەهاوار	دەنالی قومرى بى چاره و زار
هەمووی پازاندبوو بە باغ و بیستان	تەببەعت هەر وەكو تازە عرووسان
میسالى كەوسەرى خۆش و بى بۆن	دەهاتە خوارى ئاوى ساف و خاوین
هەوا پڕ عەتر و میسك ئاگین سەراسەر	دەهات سۆزەى نەسیمیكى موعەتەر
لە شەرق تازە هاتبوودەر خۆر و تاو	بەبەردەمما دەروویی جۆ گەلێك ئاو
چەزىبا مەنزەرێك بوو جوان بوو یەكجار	تەلایى كرددبوو داوینى كۆسار
لەسەر بەردیكى دانیشتم لەپاشا	خولاسە من گەلێكم كرد تەماشا
لەبەر خۆم و شروعم كرد بەگریان	دەم پڕ دەرد بوو حالم پەریشان
سرىشكم بوو بەنەهر و جویبارى	بەسەد رێزە لەچاوم هاتە خوارى
نەوێك بۆ حالى خۆم، بۆ حالى یاران	دەنالیهم هەر وەكو هەورى بەهاران
بە سۆزى دل بە ئاهىستە هەر ئەم وت	بە ئاوى دیدە گۆلزارم هەموو شوت
غەریب و بى كەس و زارو فەقیرن	دریغا فەومى كورد ئەمپرو ئەسیرن
لەبۆ دەرمان نەیان ماووە دوو سى مەرد	لەژیر دەستی عەجەم دان حەسرەت و دەرد
چراى ئومید و دینی كورد كۆژاوە	عەبا و عەمامە و شال نەماووە
دەوێستن یەك دوو ساعەت وەك غولامان	لە پێشخانەى دەواير كۆرەگانمان
بزانین كرددوتانە چى قسوورى	هەتا پێیان دەفەرموون وەرنە ژوورى
وەپیش خۆیان دەدەن بۆ حەپس و زیندان	بەبى جورم و خەتا و بى سووچوتاووان
بە ئیجبارى ئەوا بوونە بە سەرباز	هەزاران نەوجەوانى ساحیبي ناز
هەموو سەرجوغەو و سیتوان و ئەفسەر	بە نووكە شەپ تێیان ئەكوتن وەكو كەر
دەنوون بەخودا بە قەلبى پڕ غەم و دەرد	بە پەتووییك لەسەر ئەرزێكى وەك بەرد
هەتا كەنگى فەقیر و بى نەوابن	خوداوەندا هەتاكەى كورد وابن

ھەتا كەنگى بىكەشەن جەۋرى كافر
 بە لوتقى خۇت خودايا شادىيان كە
 ئەمن مەشغولى دۇعا بووم كە ناگاھ
 لەگويمدا ئەۋەلە ۋەم زانى ھەۋرە
 لە ئاسمانى دوو سى نەپە تەيارە
 دەبوو دياربوو ھەيانە ئارەزووى شەپ
 لەسەر شارى ھەموو بەستىيانە لەنگەر
 مەبادىيان خراکرد ۋەك مەباد
 نەما كەس پاكى بۇ دېھاتى غاردا
 جوان و دلەبر و رەعناو و مومتاز
 ھەلاتن بى كەد و كووشو عورىان
 دوو قامك كەۋتېبوو سەت ھەسرەت و دەرد
 نە زولفيان ئەۋدەمى شانە كرابوو
 نە سورمەى تى كرابوو چاۋى مەستىيان
 ھەبوو داىيان دەنا پىيان لەسەر ئەزر
 ۋەبەر پىيان دەھات سەرگىلات و بەرد
 نەيان مابوو شەنىل و مانتۆيى شىك
 ئەۋەندە رۆيى بوون پىخواس و موزتتەر
 كە زۇريان بوو لەپىشدا دەغىەۋە و پۇز
 بەپى خواستى دەرۋىشتن شتابان
 دەيان **نالاند شال** دەرد مەندان
 ھەموو موۋىيە كونان و زار و گريان
 دەگەل خوشك و كچ و پوور و عىاليان
 ئەۋانى نىۋى خۇيان نابوو ئەفسەر
 ھەلاتن تاكو نەبنە دىل و يەخسىر
 بەبى پەروا دەدەست رۇژىكى روون
 بە موتوورپىزە سەربازانى رووسى
 تەۋاۋى ئارتەشى ئىمە بوو تەسلىم
 شوکور ئەو دەۋلەتە يەكجارى تىكچوو
 پەرىشان و فەقىر و حىز و رسوا
 بلى تارىخى ئەو جەنگو جىدالە
 لە ھىجرەت رۇبىبوو ياران كە ناگاھ
 بە دەستى رووسو ئىنگىستان بوو ويران

نەجاتىيان دە خودا بەسىتى ئاخىر
 لە قەيدى دژمان ئازادىيان كە
 بەسەد سۆزى دل و بەسەد نالە و ئاھ
 تەنىن ئەنداز بوو دەنگىكى گەۋرە
 لەپاش بەبىنىكى چاوم كرد ديارە
 بەدەنگى موتوپ دان گوپى فەلەك كەپ
 لەھىچ كوئى رانەۋەستان رۇين يەكسەر
 دوو سە بۇمبىيان ئاۋىشتە **ماياد**
 بەمەحزى ئىنقىجارى بۇمب لەشاردا
 ھەزار كىژ و ژنى زىباو و تەنناز
 ھەموو نالان و گريان و پەرىشان
 لەسەر ئەگرىجە و زولفى ئەۋان، گەرد
 نە ئەبىرۇيان بەناز ۋەسمە كسابوو
 نە پالتۇيان ھەبوو نە كىف و پستان
 نە جۇراب و نە كەۋشى پانىيە بەرز
 بەسەد دەھشەت بەسەد مىجھەت بەسەد دەرد
 نەۋازلىنيان ھەبوو نە پۇدر و تاىك
 بلۇقى كرىبوو پىيان سەراسەر
 ھەزار ئاغاي كراۋاتى و شۇخ و قۇز
 لەبىريان چووبۇۋە پۇزى خىيابان
ریشان و تەۋاۋى كارمەندان
 ھەموو برسى و رەش و رووت و پەرىشان
 بەجىيان ھىشتىبوو ئەموال و مائىيان
 جەۋانانى جوان و شۇخ و دلەبر
 بەبى چەكەمە و بەبى مەھمىز و شمشىر
 لەپاش بۇمباردومانى شار پەيا بوون
 ھەزار سوپىندت دەخوارد دەچنە عرووسى
 ۋەزوور كەۋتن لەسەربازخانە بى بىم
 ستاندى تۆلەيى ئىمە لەۋان زوو
 بەچاۋى خۇم ئەمن دىتمەن عەجەم وا
 بەسە توخوا مەلى چىدىكە والە
 ھەزار و سى سەد و شەست سائو ھەشت ماھ
 ۋەكو فەشە مەغۇلان مولكى ئىران

له خواره‌وهی دیری کۆتایی تیکسته‌که نووسراوه: (أثر طبع م ش واله) (روز پینجشهنه چوارم شعبان برابر ۶ شهریورماه ۱۳۲۰ سه‌ساعت در دشنبه گذشته بمباران شروع شد).

(۴) پارچه‌ی چوارم تیکستیکی ماته‌منامه‌یه، له سه‌رووی لاپه‌ره‌که‌یه‌وه به خهت و مه‌ره‌که‌بیکی رهش نووسراوه: (ئه‌ثری طبعی م. ا. شیخ الاسلامی واله) ئه‌نجا له ژیره‌وه ناو‌نیشانی پارچه‌که بهم جۆره تو‌مار کراوه: "شین و ماده تاریخی جه‌نابی شیخ‌علی شمس برهان"

رۆژی گریان و فیغانه ئیمپۆ	شیخ‌علی رۆیی له دنیا هه‌ی رۆ
دی له‌چاوم له غه‌مانی ئه‌سرین	دی له‌جه‌رگم له فیراقی بۆ سۆ
بۆ ئه‌وه‌ی من وه‌سه‌ری خۆمی که‌م	خاکی ئه‌م ده‌شت و دهره‌م کرد کۆکۆ
وه‌نییه هه‌ر من به‌ته‌نی غه‌مگین به‌م	عالمه‌میک بوو له غه‌می ده‌سته و ئه‌ژنۆ
له‌غهم و حه‌سه‌رتی ئه‌م رۆله ده‌کا	ماده‌ری ده‌هر فیغان و رۆرۆ
ئاسمان شین ئه‌کا خۆی شین کرد	بوو به فرمیسکی فه‌له‌ک سوور ئاسۆ
شیخی بوره‌انی وه‌جاغی کۆپر بوو	پاشی ئه‌م زاته وه‌بالم به‌سته
سیی ره‌جه‌ب بوو که وه‌فاتی فه‌رموو	کاتی ئیواره‌ی رۆژی شه‌ممۆ
سالی ته‌ئریخی وه‌فاتی، بی یه‌ک	بۆته "ده‌ک داخی گرانه‌م بۆ تو"
واله ره‌نگه له غه‌ما تا ده‌مری	قور به‌پیوی به‌شه‌و و رۆژ بگری

ماده تاریخه‌که له ژیره‌وه‌ی دیری پيش کۆتایی به‌م جۆره نووسراوه:

۱۳۶۴ - ۱ = ۱۳۶۳ که به‌رابه‌ر ۱۳۲۲ی هه‌تاوی و ۱۹۴۳ی زاینیه، به‌لام له داوینی لاپه‌ره‌که

نووسراوه: "پوشپه‌ری ۱۳۲۳"

ئه‌نجا بۆ زیاتر دئنیابوون له‌وه‌ی که (واله) سه‌ید محمه‌د ئه‌مینی شیخه‌لئیسلامی (ه‌یمن) بووه، له لاپه‌ره‌کانی داوینی ده‌سته‌ته‌که‌دا چه‌ند دیره شیعریکی فارسی هه‌یه، که نه‌قلیکیان هه‌یه و له‌شوینی دیکه‌دا له‌ناو شوینه‌وار و ده‌ست‌نووسه‌کانی سه‌ید عوبه‌یدوللای ئه‌یوبیاندای وه‌به‌رچاوم که‌وتوو، ئه‌م دیره شیعره فارسیانه که له په‌یوه‌ست به‌و نه‌قله‌وه نووسراون لی‌رده‌دا فریامان ده‌که‌وی و هه‌موو شک و گومانیک دهره‌ویننه‌وه. سه‌ید عوبه‌یدوللای له‌ساته‌وه‌ختی هاتنی له‌شکری ر‌ووس بۆ سابلاغ له‌ته‌مه‌نی (۱۵ - ۱۶) سالی دابوو و واته تازە جه‌وان بووه و له یه‌کیک له مه‌درسه‌کانی ده‌وله‌تی له سابلاغ شاگرد بووه. دیاره ده‌میشی له شاعر و هۆنراوه دانان کوتاوه. له‌ده‌رسی ئینشادا چه‌ند دیره شیعریکی فارسی ده‌هۆنیته‌وه و له‌پاشان به مامۆستاکانی پيشان ده‌دات، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی پاداشت ده‌کریت. ئه‌و مه‌سه‌له‌یه له‌ناو خانه‌واده‌که‌یاندا بلای ده‌بیته‌وه و ده‌بیت به‌قاو، که سه‌ید عوبه‌یدوللای بووه به شاعیر! به‌و بۆنه‌یه‌وه که‌سیکی بنه‌ماله‌که‌یان به‌نیوی (سه‌ید قادری ئه‌یوبیانی مه‌رکه‌زی)، که ویده‌چیت یه‌کیک له برا گه‌وره‌کانی بووبیت، وه‌کو نوفلانه‌ی ده‌ستخۆشی و پیرۆزبایی ئه‌م دوو دیره شیعره‌ی پیشکەش ده‌کات:

عبیداللہ

امیدی هست اشعارى سرايد

که از سعدى و فردوسى برآيد

بگو تا واله و شيدا بدانند

ز طبع و شعر او حيران بمانند

سيد قادر ايوبيان مركزى ۱۳۱۹

ئەنجا لە ژێرەو نووسراوە:

(واله نام و تخلص شاعرانه سيد محمد امين شيخ الاسلامى مكرى، شيدا نام و تخلص شاعرانه رحمان

شرفكندى است)

لێرەدا سەیر لەوەدايە (واله) و (شەيدا) لە ڕووی واتای زمانییەووە هەر یەکن، ئەنجا لەوەش سەیرتر ئەوویە نە هیمن و نە هەژاریش، لە سەبردە و بێرەویریەکانیاندا، لە گۆر و مەجلیس و کتیب و نووسین و گوتارەکانیاندا، ڕۆژیک لە ڕۆژان شتیکی لەو بابەتەیان نە درکاندوووە. خۆ دەبا هەر هیچ نەبێ هیمن لە گێرانەووی ئەزموونی شاعیری خۆیدا لاییکی لەم قوناغەى بەرایى شاعیریتی خۆی کردبایەووە و هەندى ڕۆشناى خستبایە سەر، بۆ ئیمەش کاروانى ژيانى ئەدەبى رازاوەتر دەبوو، خۆ ئەمە شتیك نییە نەنگى و شەرمەزارى بەدواوە بێت؟.

مایەووە ئەووی سەبارەت بەم دەستە هەلبەستەى شاعیرەووە بگوتریت ئەوویە، پارچەى یەكەم وەكو گوترا تیکستیکی ئامال کلاسیکە و ڕیک و ڕەوان چاولیکەرى و لاسایى کردنەوویەکی ساکاری شاعیرانى کلاسیکی کورد و فارسی پێو دیارە. لەند و لۆریشی تێدايە، من وای بۆ دەچم هی قوناغیك بێت بەر لەووی هیمن بێتە ئەندام و هەلسووڕاوی کۆمەلە.

پارچەى دووهم هی ڕۆژگاریکە تازە هەستی نیشتمان پەرەورى بە فیعلی تێیدا چووژەرەى کردوووە. بەلام زمان و شاعیریتی کوردانەى تێدا مشتومال نەبوووە. دەستی لە کلاسیک بەرداوەو سەر ناوی (بەند و باوی کوردی) کە ئیدیەمیکی خۆمالی کوردییە بۆ شاعیریکى تازە بەکار هیناوە و ئەمەش لەپیزی ئەم پارچانەییەتی کە لە ژمارەکانى بەرایى گۆفارى نیشتمان دا بلاووە بوونەتەووە. مەنزومەکەى، ڕۆژگار و سەردەمی دیارە، هۆنراوویەکی داستانییە و لە هەلە و پەلەى کیش و نارپکی سەر و وشە ئارایى بەدووور نییە، لەگەل ئەوهدا هەندى دیر و بەندى وەسف ئامیزی جوانی تێدايە، ئەوهدش کە لە شینی شیخ عەلى خزمیدا هۆنیویەتەووە، ڕەنگە لە ڕووی هونەرى شاعیرەووە پێیەك لەوانى دیکە لەپیشتر بێت، ڕەنگوبۆی سەبکی هیندى شاعیرى فارسی پێو دیارە. ئەم لاپەرەیه لە ئەزموونی شاعیرى هیمن بۆ میژوو نووسیی ئەدەب بایەخى هونەرى و زانستی خۆی هەیه.

(۱) پاشەرۆك، هیمن، چاپەمەنى سەیدیان، مەهاباد، ۱۳۶۲.

(۲) هەر ئەو سەرچاویە: ل ۱۹۳.

(۳) گۆفارى نیشتمان، جەمال نەبەز، بنکەى چاپەمەنى نازاد، سوید، ۱۹۸۵.

(۴) سەرچاوەى پێشوو: ل ۸۰.

- تاريك و ڕوون، هیمن، لە بلاوکر و کرانکەى بنکەى پێشەوا، بەغدا، ۱۹۷۴.

طریح حشر و آلہ

زلفین لہ سرگوندہ کہ دانا وہ لہ دولا
و ک بخت من وقت نہ مرون و
لو جواب قریب داوتیہ سر الف قدہ
لو جواب منی خستہ دکا زلفی و کولا

میم سخته ساوی د بے خال نبی یارم
مہندہ ہر شرم محکم اولقط بجا
مندی چہ وک چاوی رشی چہ پلا شہرہ بے

م چاوی پسی بے مزہ کر
مکون د کرم سکت سوزہ خود درانم
و ر بار در من جواب سوزہ یکے نلا

عم دین و سکت و کشتن درم عصر
و ک کوردی و نانی لہذا (والہ)

برجہ ۲۱ ر ۲۰ حشر و آلہ

(۷)

بیمه مذ و بادیه تازه کی کوردی

از جوانان و طغیانگران به او به دین	دشمنی وی با او که کوردان سرخو و آرادین
او صده مرتبه به ملکوت جهان کن	عسکه با او به عسکه در می گواردین
صده صلح بون ز با هم می رسد	صلح با هم به در می رسد او به هم رسد
قوم با کورد به هم در می گواردین	غیر بود با کوردان با هم رسد
با بی برتاریان به او به دین	بر بی برتاریان به او به دین
خانه خود خور با جان به او به دین	گر کجا کوردان به او به دین
سرخ و دگر به او به دین	سرخ و دگر به او به دین

(واله) بوا به دکانه عیال دین می

یا به هر دو به دین دین

چه دلم ای چاره کم تو که کوردان و آرادین
 می جلیله میا و دین قتاله چارده و آده ما

کوردان و آرادین کوردان و آرادین
 کوردان و آرادین کوردان و آرادین
 کوردان و آرادین کوردان و آرادین

کما عظم نوسی با سیم نامه	رای خوشه ولت آغای والا
آهنگی مکه به با کم و کماست	خسته شمرای خرم به پیر نارد
تا نیکی دانی بوسایان ترک	در پستی تو آردن محض آبجد

II

طیاره فرینم کوفته آهسان	روز نخبینه چو ارم شدن
شیران ایران بیماریان گران	صدراعظم رده چو امیران
ثبت کنی تا بگویم هر چه	بیکان توانه چهار ماه
کوفته باغ و کوب با گیت درو	ترا و حلی ناز بلور بوبوه
موتوریزه ذات نابغی دارگت	له پاشی شود روز کدر مرغ
خرمان کیم کرد کوفته و کوفته	زیناک بر باره با جلی
سواد نظوم در خضر ایران	بران کدر باک خضر ایران
پاکون له سرش نایک عبد گران	له آن واحد اداره داوان
آمده اینش بون به سر و سیال	کوزان در سر نایک بوبه هال
نمونه زما ترسیم با شعار	کوزوزی ناور چون به بوم بر بار

صه لا قوما داورد و نورسی
 با نکه علی خضر د برار

همه گو را گرن بود استام	رفیقان خیزد در مهر با هم
دو کو چهره که که فرک دوشین	لبوا بویه و کم نقیب ترین
انز ریم لبویک بوستانی	سبی نیکی له خوشام بیانی
مشال باغ فردوس خدا بو	چه بستانیک خوش باصفا بو
له سر کل کو تو بو آدنگ و راه	سراسر پیش روی دلا له
فرد و غنقل آراز بیل	دانه گوم له سر شاخه چیل کل
له سر سردان دایم به آوار	دنا ای قهر بی حیا رار
هموی رازان دبوه باغ وستان	طبیعت بر کو تازه عریان
مشال گوشر خوشو بی بوین	دات خوار آدی صف خاوی
هوا پر عطر و مشک انگیز سراسر	دات بوزه نسیم که سطر
له شرق تازه باقبو در خورتاد	به بردما در روی بو کلیک کو
چه ز ما منتظر یک بو جوان بر یک عار	طلای کرد بود این کو مشر
له سر بروکی دانشمند هاشا	خلاصه نه کلکلم کرد تا شا
له بر خوشو شروع کرد گلبرهان	هم پرورد بو عالم پریشان
سر و سکو بو به نبرد جو بیار	لصه ریزه له جامه آتده خاوی
نه دک بر حال خم بر حال باران	دنا لم هر دو کو پوری بهاران

به آوی دایه کلهرام همسوت به نوز دل به آسته برام دست
 در دنیا قوم کرد امیر و شیرین غریب دبی کس و زار و فقیران
 له زیر دست محمدان حیرت و دردا کبودرمان نیان ماوه دست مرد
 صبا عمامه و شال پیچ ناره چرای اسبه و دینی بر کمر او
 له پیشخانه دوا سر کورگان نمان درویشی یک دو ساعت در غمدان
 هتا بیان دفرمون ورنه زوره بزافین کرد و مانده چینی قصوری
 به بی جهام و خطا و بی بوع و دادان و پیش خویان کردن بوجس در نمان
 نزاران نوجوان صعب ناز با جباری آدابنه سیر باز
 به نوله سب نیان اوتن و کورتر هموسر جوغه دستران و اخر
 به بتو کلی له سر از بلی و ک بود دنون بخدا قلب پر غم و درد
 خداوند اها کلی کرد و این هتا گنگی فقیر دبی نوابین
 نجایان ره خدا بستنی اخر هتا گنگی کله بشن جور ما ضر
 که تمسه در نمان آزارمان که بلطف خوت خدا ما سازد
 کعبه نوزد لوصد ناله و آه این سوال دعا بوم نه ناگاه

لطیف انداز بود بلیلی گورم له گویم دا اوله مزارانی هوره
 له پاش بیلی چادام کرد داره له اصافی دوسه نره طیاره
 بدنگ سوتور دان گوی ملک کتر دبود یار بر هیانه آرزوی شر
 له بیج کیور انه وستان روئی کیر له سرشاری طهرستانه لنگر
 دوسه بر بیان آویشته صابو مواهین فرا کرد در ^{باباد} ~~صاحب~~
 محبت افغاری بوب له شارو ناکس یاک بوده آغ غار د
 هزار کتره ورنی زباد طناز جوان و دبر در عمار ممتاز
 هکونالان دگر یال و کیرین هلدن بی کله و کوشو عربان
 له سرال کیمه در نف آوان گرد دو تا ملک کتو بو صد حیرت ورد
 نه ابرویان بنار و شکمش بر نه زلفیان اولی شانه کرا بود
 نه پالتویان هبونه کف ^{دستان} نه سر سوتی کرا بو چادستان
 نه جراب دنه کوشی پانیه بز هبوردایان دناچی پانیه سرارنه
 صد و شصت صد خمت هبورد دسر بیان دات صد گلات و سرد

نه و از لعینان چو بونگ پودر در باغ
 نیان ما بر شنیل و ما تری شکست
 بلوغت کرد و بپایان سراسر
 او نده روی بون پی خواص و حفظ
 هزار آغشی که اوانه و شوخ و قوز
 که زردمان بر لبه پیش داد عینه و پوز
 که بیریان چو بده بوزی خدایان
 می پی خواصی درو شقی شتابان
 ریت فو توای گارسدان
 دیان نالاند شال در دستان
 همو بوسی دانش رایت و پوز
 هو بوسه کن ن درار و گران
 به جیان مشتبه آرا ل و پایان
 دگل خوشکود کچ و پوز و عیال
 جوانان جوان و شوخ و دلیر
 ادانی فیوی خون نایب و اخبر
 به بی جده به بی خنیز و شمیر
 هلاتن ما کوننده دلی و خنیر
 له پاس بومباردمان نار پابون
 به بی پروا و دست رور کجی رون
 هزار بونیت و خوارت چنه عیبی
 بمو تونیزه سر زبان اوسی
 و شر و کونن در سرباز خنده به بیم
 توای آرتش ایله بوکیم
 بلی رباره ظلم آخیری خیمه
 خدای امید خدایمی چه
 ستانندی توله ایله لوان زو
 سکر او دولته کیجاری تیسیر

۸

بروان ۵

۱۸۱۰

بیره و هریس کا بیره

بجاری خرم این زمین عجم را برین فقیر و خیر در سو
 بته تو خدا طی می دله و اله بلی تاریخ او جنگو حد اله
 نبر او صد و شصت سال و شصت ماه له بهرت روی بو باران که ناگاه
 و نوشته مولان ملک ایران دست اوست و اقطیان بود و ان
 اندام من نصیب از دیگران کرد و که کوشاید نشود و رسمی گو
 اربع صبح ۱۲ اوست و اله

تاریخ هری
۵۰۰

اور پنجه جوادم شبن بریر و نهر برما ۱۳۲۰ - ۱۳۹۰
 در پات قدومه گذشته بیان شروع

ما به بدی کرد ان فقط مرص در دس
 نام بران

راه کس نه با راه کار کسین به ندر که و درین ده
 نه نده کوردی ز نه نده کسین
 اوست بیداره

۶/۶/۱۳۲۰
 کتایون بمساز و صافی

نه تر لبی ۴. اسخ لهدی واله

« شین و ناده آرخنی به نامی شخیلی شمس برهان »

روزی گریان و فغانه ایرو	شخیع روی له دنیا هدی رو
دی له چاوم له غمانی اسرین	دی له جبرگم له ذراچی بو سو
بوئه وی من وه سه ره خونی کم	خاکی هم رشتده هم کرد کولو
وه نینه هم رس بینه بی غم گنم	تخله میک بو له غمی دست نه بو
له غم و سرت هم روله دکا	مادری دهر فغان و رو رو
آسمان شینرک کا خوی شین کرد	بو به فرسکی فوله ک سور آ سو
سختی برهان و صابغی کور بو	باشی نه ادا ته وه با لم به سو
یای حیب بو که وفات و سو	کانه الواره ی روزی شه همو
سال آرخنی وفات بیکر	بوته داک دافنی گرا نم بولو))

۱۳۶۲ - ۱ - ۱۳۶۴

واله رنگه له غمه ما تاده مری
قور به پیوی لبه و ورورنگری

پوشی بهری ۱۳۶۳

تیبینی: ئەو شوینانەى كە خەتى بە ژێردا كیشراون،
بە دروستى بۆمان ساغ نەبوۆتەوه، تكايە تیبینی ئەوه
بكهەن لەگەڵ ریزو سوپاسمان. (د.ع)